

TŘI POPELÁŘSKÉ PYTLÍČKY PRO POPELÁŘE

Za devatero smetišti a devatero skládkami žil byl jeden popelář, který měl tři krysy, které mu rozkazovaly. A ten popelář je musel poslouchat. Jednou se ty tři krysy rozhodly, že půjdou na krysí a myší bál.

A tak si řekly: „Necháme toho popeláře doma a nějak ho zabavíme.“

Tak mu rozházely čipsy po celém smetišti a řekly mu, ať všechny posbírá do jediného čipsu, a že se do půlnoci vrátí. A popelář sbíral a sbíral. A najednou se předním objevil duch skládky.

Popelář se zastavil. Duch mu dal tři popelářské pytle a pak se vypařil.

„Co já s tím asi budu dělat?“ Popelář se chvíli zamyslel a pak mu to cvaklo! Otevřel jeden. SLUPKA OD BANÁNU??? Pomyslel si. A co já s tím mám asi tak dělat? Chvilku se rozmýšlel, ale pak už utíkal na krysí a myší bál. Dal si slupku na hlavu a zašpinil se sazemi.

Na myším a krysím bále bylo plno myších a krysích džentlmenů a krasavic. Po hodině vystoupila jedna krásná myšice a všichni džentlmeni jí tancovali a ona si měla vybrat toho pravého.

Když měl jít na řadu popelář, hezky si zatancovali, a když zazněla půlnoc, popelář rychle utíkal a ztratil tu slupku od banánu.

Krysy mu vynadaly, ale co bylo lepší, že celá skládka voněla po čipsech. Ta hezká myška procestovala snad všechny skládky, až došla k poslední a ptala se, jestli ji náhodou neztratili. Krysy zavolaly popeláře. „Ano, to je moje!“ Oba se na sebe hezky podívali. Popelář otevřel druhý pytlík a v něm bylo krásné auto, oba do něj skočili.

A jeli daleko, daleko. Když dorazili na krásnou louku, popelář otevřel třetí pytlík a najednou před nimi stál nádherný dům.

A v něm žili až do smrti.

Konec

Jirka Bicek